

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **B. G.**
nar. X.
bytem X.
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, ev. č. ČAK 16640
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2022, č. j. MV-6630-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2022, č. j. MV-6630-4/SO-2022, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (správní orgán prvního stupně) ze dne 28. 7. 2021, č. j. OAM-06392-15/DP-2021, kterým prvostupňový orgán podle § 66 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neboť žalobce ani přes výzvu správního orgánu prvního stupně nedoložil požadované náležitosti žádosti (potvrzení o bezdlužnosti společnosti JOGU Jewellery s.r.o., jejímž je jednatelem).

II. Řízení předcházející podané žalobě

2. Žalobce podal dne 9. 3. 2021 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a zákona o pobytu cizinců za účelem podnikání. Žalobce je jednatelem společnosti JOGU Jewellery s.r.o., jejímž prostřednictvím realizuje svou podnikatelskou činnost. Jelikož tato žádost neobsahovala všechny náležitosti, vyzval prvostupňový orgán žalobce, aby tyto vady žádosti odstranil (nejprve výzvou ze dne 16. 3. 2021, č. j. OAM-06392-3/DP-2021 a poté znovu výzvou ze dne 28. 5. 2021, č. j. OAM-06392-11/DP-2021). Jednou z chybějících náležitostí žádosti byl doklad prokazující bezdlužnost obchodní korporace podle § 46 odst. 7 písm. e), která se podle § 178e odst. 2 prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny, která nesmí být ke dni podání žádosti starší 30 dnů. Žalobce následně dodal všechna potvrzení těchto orgánů kromě potvrzení příslušného finančního úřadu, toto potvrzení o bezdlužnosti sice žalobce dodal dne 12. 4. 2021, ale pouze co se týče bezdlužnosti své osoby, nikoli obchodní korporace, jejímž je jednatelem. Prvostupňový orgán tak řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c), neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování v řízení.
3. O žalobcově odvolání rozhodoval následně žalovaný, který odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného postupoval prvostupňový orgán správně, jelikož žalobce nedoložil potvrzení o bezdlužnosti obchodní korporace u orgánů finanční správy ani po skoro dvou měsících od doručení výzvy k odstranění tohoto nedostatku ze dne 16. 3. 2021, zároveň byl v této výzvě žalobce poučen, že nedoložení potvrzení o bezdlužnosti povede k zastavení řízení. V řízení o žádosti se od žadatele vyžaduje aktivita, tedy mj. předložení potřebných podkladů, což žalobce neučinil.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

4. Žalobce omezuje svou žalobu na dva žalobní body.
5. Prvním žalobním bodem je, že žalobce měl být před vydáním prvostupňového rozhodnutí poučen o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 s. ř. Podle žalobce totiž měl správní orgán vydat rozhodnutí meritorní, např. podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, nikoliv řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. Žalobce je názoru, že prvostupňový orgán posuzoval žalobcovu žádost meritorně a vedl vlastní dokazování, jelikož se písemně obracel na Pražskou správu sociálního zabezpečení (PSSZ) a ověřoval bezdlužnost obchodní korporace.
6. Jako druhý žalobní bod žalobce namítá, že napadené rozhodnutí porušilo žalobcovo právo stanovené v § 68 odst. 3 s. ř., tedy že se žalovaný nevypořádal se žalobcovou odvolací námitkou, že chybějící náležitost doložil. Zároveň žalobce požadoval nahlédnout do spisu, „což mu bez bližší reakce či vysvětlení umožněno nebylo“.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

7. Žalovaný ve svém stručném vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a ohledně námitky o neumožnění nahlédnout do spisu podotkl, že žalobce do spisu nahlédl dne 14. 10. 2021, což potvrzuje i protokol ve správním spise.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Jelikož žalobce trval na nařízení ústního jednání, konalo se ve věci ústní jednání. Právní zástupce žalobce, ač řádně předvolán, se jednání bez omluvy nezúčastnil. Žalovaný odkázal na své písemné vyjádření zaslané soudu k žalobě.
10. Žaloba není důvodná.
11. První žalobní bod se týká toho, zda prvostupňový orgán správně zastavil řízení pro neodstranění vad žádosti, nebo zda měl prvostupňový orgán žádost meritorně zamítnout, protože věcně posuzoval bezdlužnost obchodní korporace u PSSZ, před čímž by ale bylo nutné vyrozumět žalobce podle § 36 odst. 3 s. ř. o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
12. Cílem správního řízení je vydání meritorního rozhodnutí, což je možné pouze tehdy, pokud tomu nebrání nějaká překážka řízení. Žalobce ke své žádosti přiložil mj. potvrzení o bezdlužnosti obchodní korporace u PSSZ ke dni 30. 3. 2021. Prvostupňový orgán se dne 24. 5. 2021 obrátil na PSSZ se žádostí o sdělení, zda je obchodní korporace bezdlužná a zda je registrována jako plátce. Ze sdělení PSSZ následně vyplynulo, že ke dni 26. 5. 2021 není obchodní korporace bezdlužná. Správní orgán tuto skutečnost žalobci sdělil ve výzvě ze dne 28. 5. 2021 č. j. OAM-06392-11/DP-2021, a dále žalobci sdělil, že stále nedodal potvrzení finanční správy o bezdlužnosti obchodní korporace. Žalobce poté dodal potvrzení PSSZ, že ke dni 30. 6. 2021 je obchodní korporace bezdlužná. Až do vydání rozhodnutí však žalobce nedodal potvrzení finanční správy o bezdlužnosti obchodní korporace. Takže i když se správní orgán věcně zabýval správností doložených podkladů (bezdlužností obchodní korporace u PSSZ), překážkou pro vydání meritorního rozhodnutí po celou dobu řízení bylo nedodání potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti korporace, což je jednou z náležitostí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 46 odst. 7 písm. e) ve spojení s § 178e odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Jestliže tato náležitost žádosti chybí, nemůže správní orgán věcně přezkoumávat oprávněnost této žádosti, což je trvalou překážkou řízení.
13. Důvod pro žalobcův neúspěch ve správním řízení tak vyplývá z procesních skutečností (nedostatek žádosti), nikoliv z věcného posouzení žádosti. Věcné posouzení žádosti obecně ústí ve vydání rozhodnutí ve věci, před nímž musí být účastníkům řízení podle § 36 odst. 3 s. ř. dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Smyslem práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí je dát účastníkovi k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. Účastník řízení má tedy možnost uplatnit ve fázi před vydáním rozhodnutí výhrady k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, 303/2004 Sb. NSS). Porušení tohoto práva představuje významné procesní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

pochybení, které zakládá nezákonnost rozhodnutí ve věci (nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04).

14. Právo stanovené v § 36 odst. 3 tak míří na situace, kdy je správní řízení již ve fázi nashromážděných podkladů, které umožňují věcně přezkoumat předmět řízení a meritorně rozhodnout. Nevztahuje se však na pouhá procesní rozhodnutí, mezi něž patří i rozhodnutí o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2016, č. j. 15 A 196/2013-49). V žalobcově případě však správní řízení do této fáze nedospělo, jelikož sám žalobce nedodal k žádosti podklady požadované zákonem. Zmiňovaný § 36 odst. 3 tak není v této věci aplikovatelný, a nemohl proto ani být porušen.
15. Zároveň je v této souvislosti nepřipadná žalobcová námitka, že žádost měla být meritorně projednána a zamítnuta podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle něhož ministerstvo neudělí cizinci dlouhodobé vízum, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit. V žalobcově případě však nenastala ani jedna z možností nutných pro aplikaci tohoto ustanovení. Žalobce se nemusel dostavit k pohovoru ani nemusel předložit doklady k ověření správnosti údajů uvedených v žádosti, takže nenastala ani třetí možnost, tedy že by se navzdory provedení pohovoru nebo předložení dokladů nepodařilo ověřit údaje v žádosti. Jak soud vysvětlil výše – důvodem pro žalobcův neúspěch v řízení bylo nedodání všech podkladů, nikoliv nesprávnost údajů v žádosti nebo nesprávnost dodaných podkladů.
16. Důvodný není ani druhý žalobní bod, podle něhož se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že chybějící náležitost doložil. Ze správního spisu zaprvé nevyplývá, že by žalobce doložil chybějící náležitost (tedy potvrzení finanční správy o bezdlužnosti obchodní korporace), a zadruhé žalovaný ve svém rozhodnutí tuto skutečnost výslovně zmiňuje, s námitkou se tedy vypořádal (viz str. 4 rozhodnutí žalovaného).
17. Zároveň žalobce nemá pravdu ani v tom, že by mu navzdory žádosti o nahlédnutí do spisu obsažené v podaném odvolání nebylo toto nahlédnutí „*bez bližší reakce či vysvětlení umožněno*“. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal odvolání dne 8. 8. 2021, prvostupňový orgán následně žalobce vyrozuměl o možnosti nahlédnout do spisu (vyrozumění bylo doručeno žalobci dne 30. 9. 2021). Podle protokolu o nahlédnutí do spisového materiálu nahlédl žalobce do spisu dne 14. 10. 2021, a to prostřednictvím Mgr. Veroniky Janouškové, advokátky, která tak učinila na základě substituční plné moci žalobcova právního zástupce JUDr. Matěje Šedivého. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až dne 24. 2. 2022, žalobce tak měl možnost se na základě nahlédnutí do spisu vyjádřit k připravovanému rozhodnutí o odvolání.
18. Podle názoru soudu zároveň nebylo napadenými rozhodnutími porušeno žalobcovo právo na rodinný a soukromý život. Tuto otázku soud řešil již v usnesení ze dne 30. 3. 2022, č. j. 10 A 27/2022 – 33, o nepřiznání odkladného účinku této žalobě. Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nemusí být jediným pobytovým statutem, na základě kterého může žalobce na území České republiky pobývat, a skutečnost, že mu nebylo uděleno, neznamená, že žalobce nemůže požádat o udělení jiného pobytového oprávnění a získat tak na území ČR legální pobytový status (srov. usnesení NSS ze dne 6. 5. 2020, č. j. 2 Azs 110/2020 - 29, ze dne 13. 5. 2020, č. j. 2 Azs 116/2020 - 16, ze dne 26. 8. 2020, č. j. 5 Azs

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

210/2020 - 44, ze dne 27. 1. 2021, č. j. 2 Azs 413/2020 - 26). Žalobce sám ve svém návrhu uvádí, že jeden jeho syn je občanem ČR, není tedy vyloučeno, aby žalobce požádal o udělení povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie (§ 87b zákona o pobytu cizinců), anebo, jelikož z vyjádření žalované k žalobcově návrhu vyplývá, že jeho rodina, a tedy i manželka, na území ČR pobývá na základě pobytového oprávnění, které není závislé na pobytovém oprávnění žalobce, aby požádal o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území (§ 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců).

19. Ani pokud by uvedená pobytová oprávnění neumožňovala žalobci vykonávat jeho dosavadní činnost nebo mu nebyla udělena, nevedlo by to k přímému ohrožení zdroje příjmů žalobce a jeho rodiny. Jak vyplývá z údajů zapsaných v obchodním rejstříku, žalobce je jednatelem a jediným společníkem společnosti JOGU Jewellery s.r.o., jejímž prostřednictvím realizuje svou podnikatelskou činnost, která je podle jeho tvrzení jediným zdrojem příjmů jeho rodiny. Žalobci by tedy vzhledem k jeho postavení nic nebránilo, aby zajistil další výkon podnikatelské činnosti společnosti, a tedy další fungování tohoto zdroje příjmů pro sebe a pro svou rodinu, prostřednictvím jiné odpovědné osoby, která by byla držitelem příslušných oprávnění k podnikání.
20. Z napadeného rozhodnutí rovněž nevyplývá, že by v důsledku zamítnutí podané žádosti byl žalobci zakázán pobyt na území ČR a byl nucen její území opustit. Žalobce přitom v návrhu na přiznání odkladného účinku netvrdil ani nedokládal, že by o jiný druh pobytového oprávnění žádal, nebo že takové jeho žádosti nebylo vyhověno či že by již musel podnikatelskou činnost společnosti JOGU Jewellery s.r.o. ukončit. Žalobce ani neuváděl žádné okolnosti, které by mu podání žádosti o jiné pobytové oprávnění nebo další zajištění výkonu činnosti společnosti JOGU Jewellery s.r.o. znemožňovaly. Ze žalobcova návrhu tudíž nevyplývá, že by až do rozhodnutí soudu ve věci nemohl zůstat na území ČR ani že by byl skutečně ohrožen zdroj jeho příjmů a příjmu jeho rodiny majících svůj původ v činnosti společnosti JOGU Jewellery s.r.o.
21. Soud se proto ztotožňuje s názorem žalované, že v tomto případě nedošlo k zásahu do soukromého a rodinného života žalobce již právní mocí napadeného rozhodnutí, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. K zásahu do soukromého a rodinného života cizince nedochází již právní mocí rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o povolení k pobytu (nebo v tomto případě zastavuje řízení), ale až následným pravomocným rozhodnutím, jímž se rozhoduje o správním vyhoštění takového cizince. Tento názor je v souladu s judikaturou ÚS, podle níž může do soukromého a rodinného života zasáhnout až rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země, které teprve vytvořené vazby přetne. Samotné neudělení víza tento efekt nemá (nález ÚS ze dne 24. 4. 2012, Pl. ÚS 23/11). Podobně se vyjádřil i NSS v rozsudku ze dne 28. 11. 2008, č. j.: 5 Azs 46/2008-71, podle něhož jen dlouhodobý zákaz pobytu na území ČR může v některých případech dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života, který si cizinec za dobu svého pobytu na území ČR vytvořil. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku netvrdil, že by s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění, rovněž z vyjádření žalované nic takového nevyplývá.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Soud se ztotožnil se závěry správních orgánů, že správní řízení o žalobcově žádosti mělo být zastaveno z důvodu neodstranění podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Ačkoliv byl žadatel dvakrát vyzván k doplnění své žádosti, ani do chvíle vydání rozhodnutí o odvolání nedodal správním orgánům potvrzení orgánů finanční správy o bezdlužnosti obchodní korporace, jejímž je jednatelem a jejímž prostřednictvím realizuje svou podnikatelskou činnost. Správní orgány tedy ani nemohly o žalobcově žádosti věcně rozhodnout, neboť tomu bránila trvalá překážka spočívající v nedostatku žádosti. Správní orgán prvního stupně proto nepochybil, když před vydáním rozhodnutí nedal žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jelikož tato možnost nastává pouze v případě rozhodnutí ve věci samé.
23. Žalovaný se v rozhodnutí o odvolání dostatečně zabýval námitkou žalobce, že v průběhu řízení dodal chybějící potvrzení o bezdlužnosti; žalobce toto potvrzení navíc ani nedodal. Rovněž bylo žalobci umožněno nahlédnout po podání odvolání do správního spisu, ačkoliv žalobce tvrdí opak.
24. Soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s., jelikož žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl důvodný a soud ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo potřeba napadené rozhodnutí zrušit.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. dubna 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.